GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA:
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḐI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România şi străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SĔ PRENUMERĂ:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmond 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 208 — *Mercurĭ, 23 Septemvre (5) Octomvre.* — 1887.

In memoria lui IACOBŬ MUREŞIANU.

Braşovŭ, 22 Septemvre 1887.

Cu privire la stăruinţele sale pentru întroducerea generală a literilorŭ latine, étă ce scrie Iacobŭ Mureşianu în memoriile sale:

„*La scopulŭ de a întroduce literile străbune latine în tóte lucrările vieţei nóstre naţionale, am studiatŭ de timpuriu modulŭ şi chipulŭ cum s'ar puté adopta şi accepta* **din partea întregei naţiunĭ române**, *în tóte împrejurările, literele străbune latine ca o podóbă a scrierii nóstre în generalŭ şi a reîmproprietăririi ei*, căcĭ ea servesce ca o splendóre la îmbrăcămintea cea mai principală şi cea mai sĕrbătorescă a limbei nóstre naţionale daco-istro şi macedo-române“.

„Spre scopulŭ acesta şi pentru ca să ajungemŭ la generala întroducere a literelorŭ străbune în tóte unghiurile locuite de Românĭ, în Orientulŭ Europei, amŭ propăşitŭ numai încetulŭ cu încetulŭ la îmbrăcarea „Gazetei Transilvaniei“ şi a „Fóiei pentru minte, inimă şi literatură“ cu cămaşa sa propriă de ḑiurnalŭ românŭ, mai întâiu numai la titlu şi la titularea mai încolo a articulilorŭ din aceste foi publice, tipărite încă cu slove cirilice. Martore sunt ele însĕle, că din anŭ în anŭ au devenitŭ de aci încolo totŭ mai bogate de litere străbune, până ce ajunse ordinea la colóne şi columne, la înzestrarea columnelorŭ întregĭ ale „Gazetei“ şi „Fóiei“, carĭ se întreceau a deveni îmbrăcate şi ele cu litere străbune, până când după anulŭ 1861 ajunserămŭ la resolvarea de sine decisivă a întregei naţiunĭ române de a-şĭ reaccepta pentru viitorŭ costumulŭ limbei sale daco-istro-şi macedo-române. Şi adecă „Gazeta“ şi „Fóia“ dela primulŭ numĕrŭ din anulŭ 1862 a lăpĕdatŭ pentru totdéuna literele cirilice, şi până când Românulŭ se va numi Românŭ, nu se va lăpĕda de toga sa romană (haina libertăţii la anticii Romanĭ, la noi aḑi sucmanulŭ). Adio cirile pentru eternitate! le esclamămŭ şi acum“.

„In anii următorĭ s'a primitŭ toga romană a limbei nóstre şi în România, unde Domnulŭ principatelorŭ nóstre Alexandru Ioanŭ I Cuza îmbrăcă „Monitorulŭ oficialŭ“ cu literele latine. Aşa vĕḑurămŭ literele străbune primite de întréga naţiune română în tóte trebuinţele sale, după cum o şi vedemŭ astăḑĭ cu tótă bucuria şi odihna sufletului unui veteranŭ cu inima jună, secerândŭ cele mai frumóse succese şi victorii în tótă ḑiaristica şi literatura română; ma sunt prea convinsŭ că acestŭ succesŭ limbisticŭ românŭ ne-a câştigatŭ véḑă la popórele culte ale Europei, fără îndoială la fraţii noştri din occidentulŭ Europei: Francesĭ, Spaniolĭ, Italienĭ, Portugerĭ tóte simpatiele de confraţĭ şi de connaţionalĭ românĭ, şi ne rĕdică şi pe noi Românii din Orientŭ cătră nivelulŭ culturei séu vieţei romano-latine din occidentulŭ şi sudulŭ Europei, cu care amŭ trebui sĕ facemŭ causă comună întru tóte şi mai vêrtosŭ întru apĕrarea vieţii naţionale române.“

„Aicĭ trebue sĕ înălţămŭ la cerŭ strigăte de „memoriă eternă!“ nemuritorilorŭ noştri bărbaţĭ naţionalĭ *Micu* (Klein), *Maiorŭ*, *Şincai* dincóce, şi profesorului *Georgiu Lazarŭ* dincolo de Carpaţĭ, carĭ se luptară toţĭ pentru reînvierea limbei române şi folosirea literelorŭ latine în scrierile lorŭ şi în institutele românescĭ mijlocite de dênşii; gloriă şi la toţĭ bărbaţii naţionalĭ românĭ, carĭ ne-au premersŭ cu simpatia şi cu recomandarea reacceptării literelorŭ latino-române, ca celŭ mai propriu costumŭ naţionalŭ românŭ alŭ limbei nóstre, între carĭ cu preferinţă numimŭ pe neuitatulŭ *Ioanŭ Eliade Rădulescu* dincolo şi pe venerandulŭ *Timoteu Cipariu* dincóce de Carpaţĭ, ale cărorŭ scrierĭ ne servirĕ ca isvorŭ de imitaţiune şi îndemnŭ în timpulŭ de mai erĭ, celŭ etenisămŭ din adênculŭ inimei şi cu esclamarea:

A vóstră e mărirea
Şi gloria-i cu voi,
Eternĭ fiţĭ ca zidirea
Unirii între noi:

In totŭ ce e cultură
Sub ceriulŭ strămoşescŭ,
In totŭ ce dă căldură
Sub sóre românescŭ!!

*
* *

Nu putemŭ sĕ terminămŭ mai bine acestŭ omagiu adusŭ umbrei lui Iacobŭ Mureşianu, decâtŭ împărtăşindŭ tuturorŭ Româniloŭ, ceea ce elŭ le lasă în însemnările sale memoriale ca unŭ testamentŭ, în care se cuprinde spiritulŭ întregei sale vieţĭ şi activităţĭ. Elŭ ne admoniază şi ne sfătuesce astfelŭ:

„Causa comună naţională română sĕ ne fiă o causă sântă până la mórte, ca sĕ fiă ferită ca lumina ochiului de orĭ-ce discordiă, împărechiare, scisiune, de orĭ-ce duşmăniă séu ură confesională, care n'are de a încăpé între Românĭ sub nicĭ unŭ pretecstŭ ca mĕrŭ de certă, căcĭ cei carĭ stârnescŭ ură confesională, suntŭ duşmanii românismului şi 'sŭ orĭ ce dihanii, numai Românĭ adevĕraţĭ nu!“

In cursulŭ ḑilelorŭ de Sâmbătă până aḑĭ, Redactorul „Gazetei Transilvaniei“ a mai primit următórele telegrame şi scrisori de condolenţă:

Deşiu, 19 Semptemvre (1 Octomvre).

In vecĭ pomenirea celui ce cu atâta abnegaţiune s'a luptatŭ pentru naţiunea sa. Spiritulŭ rĕposatului Iacobŭ Mureşianu sĕ vieze între noi. Sĕ-ţĭ fiă spre consolare condolenţa generală.

Manu, Munteanu, Mihali, Ciuta, Mureşanu.

Budapesta, 19 Septemvre (1 Octomvre.)

Tocmai primescŭ „Gazeta“. Cu inima mâhnită şi cu durere cetescŭ trista scire despre trecerea la eternitate a iubitului vostru părinte şi amicŭ alŭ nostru. Primiţĭ la perderea acéstă gravă profunda mea condolenţă, precum şi a familiei mele din Braşovŭ. Sĕ vĕ mângăe Atotputintele.

Justinian Grama.

Câmpenĭ, 19 Septemvre (1 Octomvre).

Regretămŭ din inimă perderea unuia dintre cei mai distinşĭ publiciştĭ şi apĕrătorĭ ai drepturilorŭ nóstre naţionale.

I. Poruţiu, Dr. Basiliu Preda, Andreica, Gesita Candrea, Nicolau Munteanŭ, Nicolau Corcheşiu.

Năsĕudŭ, 19 Septemvre (1 Octomvre).

Condolenţa nóstră sinceră. Regretămŭ că nu putemŭ participa la astrucare.

Maximŭ Popŭ, Rafila Popŭ.

Năsĕudŭ, 19 Septemvre (1 Octomvre.)

Primiţĭ condolenţa nóstră pentru nereparabila perdere a bunului părinte, literatŭ şi educatorŭ alŭ neamului românescŭ.

Vicarulŭ **Moisilŭ, Ioachimŭ Ciocanŭ**, profesorii **Pletosŭ, Moţiocŭ**, Dr. **Tanco, Moisil, Alexi, Bariţiu**, Dr. **Mălaiu.**

Năsĕudŭ, 19 Septemvre (1 Octomvre.)

La tristulŭ casŭ primiţĭ sentimentele de condolenţă.

Familia **Pavelia, Vintilă, Tanco.**

Bêrladŭ, 19 Septemvre (1 Octomvre.)

Ne asociămŭ şi noi la durerea perderei bunului părinte şi marelui bărbatŭ românŭ Iacobŭ Mureşianu.

Profesorii **Popescu, Ghimbăşanu, Belloescu, Onişorŭ, Haliţa, Catulŭ, Pană** şi farmacistulŭ **Bistriţianu.**

Ploescĭ, 19 Septemvre (1 Octomvre.)

Impărtăşimŭ cu toţii durerósa perdere a părintelui vostru şi marelui Românŭ.

Negoescu, Virgilŭ Popescu, Rocneanu, Romanescu, Spirescu, Mardanŭ, Marinianŭ, căpitanŭ **Mihaescu, Ioanŭ Sanoiescu, Alexa Seviescu, I. Goga, Pârvu, Tomoşoiu, Zaharia, Ovessa, Costi Zaharia, Nache Zaharia.**

Iaşĭ, 20 Septemvre (2 Octomvre).

Condolenţele mele pentru perderea bunului părinte şi neobositului luptătorŭ alŭ sfintei cause românescĭ.

Severŭ Mureşianu.

Braşovŭ, 1 Octomvre.

Cu cordială participare am aflatŭ scirea despre decederea multŭ stimatului vostru tată şi amicului meu de anĭ îndelungaţĭ. Numele sĕu va continua a trăi pentru totdéuna în istoria nu numai a patriei nóstre ânguste Transilvania, ci şi în cercurĭ mai largĭ. Elŭ a ajunsŭ înalta tréptă a etăţii de 75 anĭ, pe care eu ca bĕtrânŭ de 90 anĭ o întrecŭ cu 15 anĭ, şi totuşĭ din vechime a fostŭ privită ca unŭ norocŭ o mórte mai timpuriă, fiindŭ-că decedatulŭ lasă după elŭ celorŭ rĕmaşĭ în urmă'i icóna puterei sale depline şi vióie, dér puterea rĕposatului şi chipulŭ sĕu continuă a trăi în fiulŭ sĕu. Priméscă espresiunea condolenţei mele şi ceilalţĭ rĕmaşĭ în viéţă după rĕposatulŭ.

Dr. Iosifŭ de Greissing.

Inmormêntarea lui Iacobŭ Mureşianu.

Sâmbătă după améḑĭ o viuă mişcare se observà în piaţa Braşovului. Românĭ şi neromânĭ, tinerĭ şi bĕtrânĭ, bărbaţĭ şi femei, toţĭ se grăbeau sĕ dea ultima onóre bĕtrânului Iacobŭ Mureşianu, care a jertfitŭ 50 de anĭ din viéţă pentru crescerea tinerimei, cultura poporului şi fericirea naţiunei sale.

Suntŭ órele 2 şi ³/₄. Tristulŭ sunetŭ alŭ clopotelor vestesce începерea ceremonialului de înmormêntare. In piaţă s'adună totŭ mai multŭ publicŭ, sute de individĭ işĭ îndréptă paşii spre casa îmbrăcată în negru a rĕposatului. Locuinţa, curtea, coridórele erau îndesuite de ómenĭ. Grosulŭ mulţimei, ne mai putêndŭ încăpé în curte, ocupà unŭ insemnatŭ terenŭ alŭ pieţei din spre pórtă. Fiăcare ar fi doritŭ sĕ mai védă odată rĕmăşiţele pămêntescĭ ale bărbatului virtuosŭ, ale tovarĕşului de luptă, ale părintelui credinciosŭ şi educatorului a douĕ generaţiunĭ; care s'a jertfitŭ pentru toţĭ şi a trăitŭ pentru fericirea tuturora.

*

Vestea morţii lui străbătêndŭ ca fulgerulŭ în tóte părţile locuite de Românĭ, împărţitorii de telegrame sosescŭ unulŭ după altulŭ aducêndŭ espresiele de condolenţă ale fiilorŭ recunoscĕtorĭ de dincóce şi dincolo de Carpaţĭ. Numeróse coróne de florĭ sosite din diferite părţĭ ale Ardélului împodobeau sicriulŭ veteranului luptătorŭ.

O corónă din rose şi viorele cu pantlicĭ albe de mĕtase pórtă inscripţiunea: Pré meritatului fundatorŭ — Reuniunea femeilorŭ române din Braşovŭ 19 Sept. 1887.

Pe altă corónă de rose şi imortele cu pantlicĭ albe se află inscripţiunea: Lui Iacobŭ Mureşianu — Associaţiunea transilvană pentru literatura română şi cultura poporului românŭ, 18 (30) Sept. 1887.

O corónă din iasomiă şi rose cu pantlicĭ, una négră şi alta albă, pe carĭ era scrisŭ: Multŭ meritatului Iacobŭ Mureşianu — Corpulŭ profesoralŭ dela şcólele medie din Braşovŭ.

O corónă de laurĭ în mijlocŭ cu unŭ coşuleţŭ de

bobocĭ de rose plinŭ cu „nu mĕ uita“ avêndŭ pantlicĭ albastre, pórtă înscripţia: Neobositului luptătorŭ naţional Iacobŭ Mureşianu — Inteligenţa română din Blaşiu.

O frumósă corónă de laurĭ, în mijlocŭ cu o cruce aurită şerpuită cu „nu mĕ uita“ şi cu pantlicĭ albastre are inscripţiunea: Comandantelui Mureşianu — Oşteanulŭ Negruţiu.

O corónă de laurĭ cu camelii şi cu pantlicĭ albe din partea tipografiei „Aurora“ are următórea dedicaţiă: Sórelui — Aurora.

O corónă din pausele şi viorele cu pantlicĭ albe şi cu inscripţiunea: Meritatului membru Iacobŭ Mureşianu — Asociaţiunea meseriaşilorŭ românĭ.

O corónă din rose şi florĭ de câmpŭ şi pantlicĭ albe: Neuitatului nostru amicŭ — Familia Grama.

O corónă de rose cu pantlicĭ albe din partea familiei Bârseanu.

O bogată corónă de laurĭ cu bobocĭ de rose şi imortele avêndŭ pantlicĭ albe şi inscripţiunea: Dormĭ în pace, că ai creatŭ o generaţiă, care asigură viitorulŭ naţiunei tale! — George B. Popŭ, Luna lui Răpciune 1887.

Cea mai mare era coróna oferită de fiii, nepoţii şi ginerii rĕposatului, din florĭ naturale cu trei pantlicĭ late de atlasŭ, carĭ împreună formau culorile roşu-galbenŭ-vênĕtŭ.

Frumósele cununĭ, ce încunjurau cosciugulŭ, cu înscripţiunile lorŭ semnificative şi pline de sentimentŭ, aceste micĭ dér frumóse tributurĭ de recunoscinţă faţă cu meritele repausatului, răpescŭ ochii privitorului câteva momente, pentru ca apoi în momentele următóre sĕ se îndrepte pe faţa veselă a mortului, şi de aci pe bustulŭ lui turnatŭ în ghipsŭ şi aşeḑatŭ simetricŭ la căpĕtâiulŭ sicriului între florĭ exotixe şi încununatŭ cu cununa de laurĭ cu pantlicĭ tricolore, ce i s'a datŭ de fiii sĕĭ la jubileulŭ de 70 de anĭ. Compositorulŭ nimeritului bustŭ e însuşĭ fiiulŭ rĕposatului, Traianŭ, studentŭ academicŭ de sculptură; elŭ a eternisatŭ pe tatălŭ sĕu prin acestŭ bustŭ în mărime naturală, aşa precum era în ultimii anĭ ai etăţii sale: faţa blândă, ochii agerĭ, fruntea lată şi deschisă, puţinŭ plecată înainte, barba proporţionată, plină şi stufósă, pe care timpulŭ şi munca i o înălbise aprópe cu desĕvêrşire.

*

La órele 3 p. m se începŭ funcţiunile astrucărei după ritulŭ orientalŭ. Erudítulŭ şi simpaticulŭ domnŭ canonicŭ **Ioanŭ M. Moldovanŭ** servesce ca preotŭ pontificantŭ, asistatŭ de d-lŭ profesorŭ de teologiă dr. **Augustinŭ Bunea** şi de d-nii preoţĭ gr. cat. **Tomasŭ** şi **Pandrea** din Tohanulŭ vechiu. După sĕvîrşirea pomelnicului sicriulŭ se ridică din casă.

Cortegiulŭ se pune în mişcare spre cimiteriulŭ romănŭ din Gróverŭ. În frunte mergŭ studenţii românĭ dela scólele gimnasiale şi comerciale, urmaţĭ de corpulŭ profesoralŭ românŭ; după ei vinŭ sudenţii dela scólele romano-catolice, urmaţĭ asemenea de corpulŭ lorŭ profesoralŭ. Urmézâ preoţii fungenţĭ, doi câte doi, îmbrăcaţĭ uniformŭ în sfite negre de catifea şi urmaţĭ de cântăreţĭ şi de deputaţiunea poporenilorŭ din Tohanulŭ vechiu, condusă de proprietarulŭ Nicolau Popŭ. Urmézâ carulŭ funebru cu ómenii serviciului pompelorŭ funebre. De-o parte şi de alta a carului mergŭ câte şése notabilĭ românĭ, amicĭ ai rĕposatului.

După carŭ mergŭ membrii familiei decedatului, urmézâ apoi personalulŭ redacţiunei „Gazetei Transilvaniei“. Venea apoi delegatulŭ Asociaţiunei d. Partenie Cosma cu d. Valeriu Bologa din Sibiiu, culegĕtorii tipografĭ ai „Gazetei“, preoţii gr. orientalĭ din locŭ şi din împrejurime in corpore, funcţionarĭ ai comunei cu d. primarŭ de Brennerberg, funcţionarĭ ai comitatului cu d. vice-comite de Roll, membrii ai consiliului orăşenescŭ şi comitatensŭ, apoi advocaţĭ, medicĭ, comercianţĭ şi alţĭ fruntaşĭ românĭ şi neromânĭ, protopresbiterulŭ evangelicŭ săsescŭ d. Obert cu directorulŭ gimnasiului evangelicŭ şi cu mulţĭ profesorĭ ai acestui gimnasiu, asemenea d. abate romano catolicŭ cu alţĭ fruntaşĭ ai bisericei sale, funcţionarii dela poştă; urmézâ apoi ofiţerĭ ai garnisónei în frunte cu d colonelŭ-comandantŭ de brigadă Pokay; după aceea veneau meseriaşii românĭ in corpore, în fine unŭ lungŭ şirŭ de dame în frunte cu membrele „Reuniunei femeilorŭ române“, alŭ căreia fundatorŭ a fostŭ Iacobŭ Mureşianu.

Pe când fruntea cortegiului traversândŭ piaţa ajunge în capĕtulŭ stradei Scheilorŭ partea din urmă a lungului cortegiu se aflau încă în strada teatrului. Era impunĕtorŭ acestŭ mare şi frumosŭ cortegiu şi până la fine ar fi decursŭ în cea mai esemplară ordine, décă înainte de intrarea în cimiteriu n'ar fi cădutŭ o plóiă repede şi vehementă, care pe cei mai mulţĭ îi silĭ sĕ părăséscă rêndurile pentru a se adăposti câteva minute, ca mai târḑiu sĕ se întélnéscă toţĭ în capela română din cimiteriu, unde se oficiă prohodulŭ de amintiţii preoţĭ.

În acéstă capelă s'au vĕrsatŭ atâtea lacrime, s'au prohodiŭ atâţa bărbaţĭ meritaţĭ, în acéstă capelă se află pe păreţĭ încă cununele sânte de pe sicriulŭ încoronatului poetŭ Andreiu Mureşianu, împresurate de alte şi alte sute de cununĭ. Orĭcâtŭ de îndesuită era micuţa capelă de mulţimea publicului, tăcerea fù destulŭ de mare, atenţiunea auḑitorilorŭ destulŭ de încordată pentru ca publiculŭ sĕ pótă înţelege din vorbă în vorbă cuvintele alese şi pline de pietate ale talentatului oratorŭ Dr. Bunea.

În decursulŭ serviciului funebru escelentulŭ corŭ de dame şi bărbaţĭ condusŭ de vrednîculŭ profesorŭ de musică dela gimnasiulŭ de aicĭ d Popovicĭ prin duiósele sale cântărĭ a storsŭ multe lacrime.

Décă marele Andreiu Mureşianu, alŭ căruia mormêntŭ zace numai câţiva paşĭ departe de acéstă capelă, arŭ fi auḑitŭ cu câtă armoniă se oficiézâ prohodulŭ iubitului sĕu consângeanŭ cum cântăreţii românĭ gr. or. din corŭ şi din strană rĕspundŭ preoţilorŭ românĭ gr. cat. din altarŭ, cum toţĭ împreună se unescŭ în deplângerea morţii fiiului unei bisericĭ, dér părintele tuturorŭ: póte amăgitŭ de presupusa realitate a frumósei unirĭ frăţescĭ cântată de elŭ cu atâta putere în cunoscutulŭ sĕu „Rĕsunetŭ“, s'ar fi ridicatŭ din mormêntŭ ca sĕ-şĭ stâmpere sufletulŭ sĕu însetatŭ de dorulŭ acestei concordii frăţescĭ.

Încă unŭ „în vecĭ amintirea lui“ şi coştiugulŭ por nesce spre grópă. Aicĭ urcându-se pe treptele mormêntului coredactorulŭ „Gazetei“ d-lŭ **Stefanŭ Bobancu** rostesce plinŭ de emoţiune şi cu voce tare şi pĕtrunḑĕtóre următórele cuvinte de ultimŭ rĕmasŭ bunŭ:

Ne-ai părăsitŭ şi tu nepreţuitule bĕtrânŭ! Te-ai grăbitŭ sĕ te întélnescĭ cu aceia din vigurósă, activa şi generósa ta generaţiune, carĭ ţi-au apucatŭ înainte. Ne-ai părăsitŭ, dér cu consciinţa împăcată şi cu sufletulŭ liniştitŭ, că ţĭ-ai făcutŭ datoria, ca tată şi ca Românŭ, şi ţĭ ai vĕḑutŭ împlinite multe din mărefele tale visurĭ.

Pe noi însĕ, carĭ avemŭ sĕ continuămŭ greaua lucrare culturală şi naţională românéscă, pe care tu ai adus'o la atâta gloriă, ne laşĭ cu inima sfâşiată de durere, în mijloculŭ drumului pe care ne-ai pornitŭ; căcĭ tu ne-ai fostŭ prin încuragearea şi prin sfaturile tale părintescĭ şi românescĭ o călĕuză nepreţuită ce nu o putemŭ înlocui; ne vorŭ călăuzi însĕ faptele şi sentimentele tale românescĭ, de carĭ dau mărturiă douĕ generaţiunĭ.

Durerea nóstră cresce la cugetulŭ, că pentru acéstă scumpă şi preţiósă moştenire nu-ţĭ putemŭ aduce tributulŭ de recunoscinţă precum inima nóstră ar voi. Abia acum când rĕsfoimŭ cartea marilorŭ tale fapte pentru neamulŭ românescŭ, vedemŭ câtŭ de slabĭ şi micĭ suntemŭ în faţa ta!

Vomŭ spune însé tuturora ce bunŭ şi nobilŭ părinte ai fostŭ, tu care ţĭ-ai crescutŭ copii, nu pentru propria ta mângâiere, ci pentru idealurĭ ma înalte!

Vomŭ spune tuturora ce mare Românŭ ai fostŭ, tu care ţĭ-ai preţuitŭ limba şi neamulŭ românescŭ maĭ multŭ decâtŭ viéţa sa!

Ce altŭ tributŭ de recunoscinţă îţĭ putemŭ noi aduce decâtŭ asigurarea, că steagulŭ ce l'ai desfăşuratŭ acum 50 de anĭ şi pe care ni l'ai încredinţatŭ nouĕ, nu îlŭ vomŭ părăsi decâtŭ odată cu viéţa nóstră!

Primesce, neuitatule părinte şi mare Românŭ, acest tributŭ de recunoscinţă, singurulŭ ce ţi-lŭ putemŭ aduce, împreună cu lacrimile ce le vĕrsămŭ pe mormêntulŭ tĕu!

Pe feţele tuturorŭ curgeau lacrimĭ, se vedea că Jacobŭ Mureşianu se bucura de iubirea tuturorŭ. Între suspine durerόse sicriulŭ dispărù în taina mormêntului.

SCIRILE ḐILEI.

Miniştrii ungurescĭ de interne şi justiţiă au ordonatŭ pentru teritoriulŭ comitatului **Neogradŭ** pe durata de treĭ lunĭ aplicarea dreptului statarŭ contra incendiatorilorŭ.

—x—

Ministrulŭ honveḑimei a ordonatŭ, ca sĕ fiă convocaţĭ la eserciţii de arme pe ḑiua de 1 Octomvre şi reserviştii de întregire.

—x—

Sub titlulŭ „**Bureţĭ de tómnă**“ scrie „Fóia Diecesană“ dela 20 Septemvre: „In Budapesta are sĕ apară, décă cumva procurorulŭ nu-i va stinge lumina vieţei, unŭ nou ḑiarŭ maghiarŭ politicŭ intitulatŭ: „**Uj ég és uj föld**“ (cerŭ şi pămêntŭ nou). In numĕrulŭ primŭ de probă după ḑisa aceluia, carele a fostŭ spânḑuratŭ într'o Lunĭ: sĕptĕmâna se începe bine, acestŭ ḑiarŭ publică **unŭ autografŭ pré înaltŭ fictivŭ** dd-to Budapesta 15 Sept. a. c. contrasemnatŭ de ministru-preşedinte Tisza, în care se demândă acestuia, sĕ sĕrbătoreze aniversarea de 40 de anĭ a anului 1848 şi împlinirea de 1000 dela fundarea regatului Ungariei în anulŭ 1888. Spre acestŭ scopŭ are sĕ se restitue întrégă-întreguţă constituţia din anulŭ 1848. Regele Ungariei sĕ resideze numai în Ungaria şi sĕ întroducă limba maghiară în statŭ, biserică scólă şi familiă, părăsindŭ odată pocita maximă a primului rege Stefanŭ: împĕrăţia numai cu o limbă este slabă. Armatei sĕ se dea generalĭ, oficerĭ şi stégurĭ unguresci. Presa sĕ aibă deplină libertate. In Budapesta sĕ se ridice unŭ monumentŭ colosalŭ cu inscripţiunea: Talpra Magyar! — şi alte şozenii. — Ce se ḑicemŭ noi la tóte acestea? Satulŭ arde şi baba sĕ pĕptĕnă.“

—x—

Colectorulŭ de dare din Rĕşnovŭ (Rosenau), spune „Herm. Ztg.“, e trasŭ în cercetare penală pentru delapidare de banĭ adunaţĭ din contribuţiunĭ. Se ḑice că deja s'aru fi descoperitŭ falsificărĭ în registrulŭ de dare şi în jurnale.

—x—

Societatea de lectură „**Virtus Romana Rediviva**“ a junimei studióse dela gimnasiulŭ superiorŭ rom. greco-cath. din Năsĕudŭ, începêndu-şĭ activitatea pre a-

---

FOILETONŬ.

APĔRAREA TRANSILVANIEI

contra

ROMÂNIEI ALIATĂ CU RUSIA.

(Urmare.)

Ad. 1. Acéstă liniă de operaţiune compusă din comunicaţiunile ce ducŭ prin trecĕtórele: *Rotunda, Rodna* şi *Bêrgĕu* trebue mai întêiu sĕ fiă ocupată din partea trupelorŭ *române* din *Bucovina*, pentru-ca sĕ acopere flanculŭ dreptŭ şi spatele posiţiunei *Carpaţilorŭ.*

Ad. 2. Printre comunicaţiile ce apartinŭ acestei linii de operaţiune, numai şoseaua *Oituzului* este mai sigură, adecă, practicabilă pentru mai multŭ timpŭ şi pentru corpurĭ marĭ de trupe cu trenurile lorŭ; acéstă şosea se unesce şi ea la *Braşovŭ* cu comunicaţiunile grupei a 3 a. Dintre celelalte comunicaţiunĭ ce apartinŭ acestei grupe (a 2-a), numai şoseaua *Ghimeşului* ce duce la *Ciuc-Sereda* se póte numi bună, pe când celelalte suntŭ forte anevoióse.

Tóte aceste drumurĭ, după ce pĕtrundŭ valulŭ munţilorŭ de frontariă, altfelŭ destulŭ de latŭ, şi după ce traverséză basinulŭ *Sânt-Georgiului* şi a *Ciucului* trebue sĕ mai străbată unŭ alŭ duoilea valŭ de munţĭ compusŭ din munţii *Gurghiului, Harghitei* şi *Bărutului* unŭ ţinutŭ, pe câtŭ de sterilŭ, pe atâtŭ de dificilŭ din causa lipsei de cantonamentŭ şi bivuacurĭ pentru corpurĭ mai marĭ de trupe.

D'abia după învingerea tuturorŭ greutăţilorŭ acestora, potŭ pĕtrunde colónele române în inima *Transilvaniei*, adecă în văile mănóse ale *Mureşului* şi a ambelorŭ *Têrnave, mică* şi *mare* Pe lângă aceste greutăţĭ ce le întêmpină aci o invasiune *română*, mai trebue sĕ amintimŭ şi inconvenientulŭ, că întregulŭ frontŭ de *Estŭ* alŭ *Transilvaniei*, nu este străbătutŭ de nicĭ o cale ferată, încâtŭ reîntărirele şi aprovisionările *române* devinŭ cu totulŭ dificile, şi, cum vomŭ vedé mai târḑiu, chiar periclitate.

In fine mai adaugemŭ, că aceste linii de comunicaţii mai suntŭ şi excentrice în raportŭ de centrulŭ (inima) *Românie*i. — Cu tóte acestea nu putemŭ nega faptulŭ, că décă agresorulŭ românŭ cu tóte greutăţile indicate, va reuşi sĕ înfrângă frontulŭ de *Estŭ* cu forţe numeróse şi într'unŭ momentŭ, când trupele nóstre arŭ fi retrase séu ocupate în partea de *Sudŭ* a *Transilvaniei*, atuncĭ spatele séu liniile de operaţiune nĭ-arŭ fi tare ameninţate; ér în casulŭ unei ne isbânde, amŭ puté fi chiarŭ espuşĭ a suferi o catastrofă.

Aci trebue însĕ sĕ nu scăpămŭ din vedere o împrejurare, pe care *Austria* ar puté-o esploata cu succes, în scopulŭ unei apĕrărĭ eficace a frontului de *Estŭ*, şi anume, ţinuturile: *Sân-Georgiului Ciucului* şi a *Trei-Scaunelorŭ* (Haromszek) precum şi a desfiinţatului districtŭ *Odĕrheiu* (Udvarhely) şi chiarŭ o parte din districtulŭ *Mureşului* suntŭ locuite de *Secui*, adecă, de o sectă de sĕminţă maghiară, carĭ pe lângă alte calităţĭ laudabile, mai posedŭ bărbăţiă, insufleţire belică şi o iubire arḑĕtóre pentru patria lorŭ natală, atâtŭ de încântătóre prin frumseţa ei naturală.

Prin urmare, décă s'ar da *Sĕcuilorŭ* o organisaţiă militară analogă cu a *Glótelorŭ* (Landsturm) din *Tirolŭ* credemŭ că apĕrarea frontului de *Estŭ* alŭ *Transilvaniei* în contra unui atacŭ secundarŭ din partea *Românilorŭ*, s'arŭ puté prea bine încredinţa *Secuilorŭ* celŭ puţinŭ pentru unŭ timpŭ óre-care; ḑicemŭ acésta, basându-ne pe suposiţia anterióră, că *Românii*, atacândŭ cu grosulŭ lorŭ frontulŭ de *Sudŭ* alŭ *Transilvaniei*, (casulŭ celŭ mai probabilŭ, după cum vomŭ dovedi mai târḑiu) arŭ comite greşéla, se detaşeze din capulŭ locului forţe secundare pentru ataculŭ *frontului de Estŭ*. — Cu modulŭ acesta trupele *austriace* arŭ găsi ocasiunea favorabilă sĕ intre unite în acţiune şi cu forţe numeróse chiar dela începutulŭ ostilităţilorŭ, pe când altfelŭ, n'ar puté participa la luptă, decâtŭ mai târḑiu, adecă treptatŭ şi cu forţe mai puţinŭ numeróse. — Pe de altă parte, grosulŭ trupelorŭ *române*, pĕtrunsŭ în *Transilvania*, nu va puté continua înaintarea sa dela Braşovŭ spre interio-

nulŭ scolasticŭ 1887/8, s'a constituitŭ la 20 Septemvre sub conducerea d-nului profesorŭ Dr. Constantinŭ Moisilŭ în modulŭ următorŭ: Preşedinte: *Aureliu Olteanu* stud. în cl. VIII gimn., Vicepreşedinte: *Octaviu Popescu* stud. în cl. VII gimn., Notarŭ: *Iosifŭ Sângeorzanŭ* stud. în cl. VIII gimn., Bibliotecarŭ: *Dănilă Mălaiu* stud. în cl. VIII gimn., Cassariu: *Aureliu Moţocŭ* stud. în cl VII gimn., Controlorŭ: *Alexandru Măiereanu* stud. în cl. VII gimn., Redactorŭ alŭ fóiei „Musa Someşană" *Iacobŭ Făgărăşanu* stud. în cl. VIII gimn. Năsĕudŭ, la 30 Septemvre 1887. Biuroulŭ.

—x—

Se înmulţescŭ cumplitŭ hoţii în Ungaria, şi mai alesŭ în Ungaria de Nordŭ. Sosescŭ mereu sciri despre spargeri, jafuri şi omoruri. Ce facŭ însĕ gendarmii d-lui Tisza? Umblă după soboli!

—x—

Cununiă. — Silvestru Moldovanŭ, comptabilŭ şi secretarŭ la banca „Arieşana" din Turda, şi Margareta Cigăreanŭ, căsătoriţi. Turda, în Septemvre 1887. — Adresămŭ tinerei părechi cele mai călduróse felicitări.

—x—

† Teodorŭ Pap, proprietarŭ mare în comuna Kékes în diecesa Aradului, a repausatŭ în Domnulŭ Joi în 17/29 Sept. a. c. în Lugoşŭ. Precum e informată „Fóia Diecesană", pe lângă mai multe legate făcute rudeniilorŭ şi pentru scopuri filantropice, cea mai mare parte a frumósei lui averi a testat'o pentru o fundaţiune de stipendii pentru studenţi români gr. or., concredêndŭ administraţia acestei fundaţiuni Episcopii Aradului. — Fiă-i ţĕrîna uşóră, memoria eternă, şi generósa lui faptă sĕ afle imitare!

Archiducele Albrecht în România.

„Münch. Allg. Ztg.", vorbindŭ de visita, ce archiducele Albrecht a facutŭ regelui României la Sinaia, ḑice că Archiducele a fostŭ anume alesŭ ca sĕ salute pe regele Carolŭ, deórece în familia Habsburgilorŭ elŭ este acela, care apreţiază mai multŭ prietenia Rusiei. Astfelŭ fiindŭ visita lui în Sinaia nu putea atinge susceptibilitatea guvernului din Petersburgŭ.

La acestea mai adauge „Münch. Allg. Ztg.", că visita acésta e o nouă dovadă de „bunele raporturi ce esistă între casa de Habsburgŭ şi Hohenzollernulŭ românŭ.

România şi tarifulŭ autonomŭ.

Cetimŭ în „Voinţa Naţională":

Amŭ arĕtatŭ într'unŭ articulŭ trecutŭ câtŭ de puţină cunoscinţă are „Neue Freie Presse" despre afacerile nóstre economice şi cât de puţinŭ îşi dă séma de ideile şi de tendinţele nóstre în materiă de comerţŭ şi de industriă.

Dér sĕ întrămŭ în amĕnunte. Gazeta vieneză susţine, că prin aplicarea tarifului autonomŭ noi amŭ suferitŭ o îndoită pierdere: mai întâiu a pierdutŭ statulŭ prin împuţinarea veniturilorŭ sale vamale şi apoi au perdutŭ particularii, fiindcă diferitele obiecte importate s'ar fi scumpitŭ.

Indoită eróre.

Departe ca statulŭ sĕ piardă ceva, din contră elŭ n'a făcutŭ decâtŭ sĕ câştige. Veniturile vămilorŭ pentru primele şése luni ale anului 1887 au fostŭ cu multŭ mai mari faţă cu cele şése dintâiu luni din 1886.

Dela aplicarea tarifului autonomŭ încóce fabricele nóstre au mersŭ necontenitŭ prosperândŭ. Faptulŭ că d. Alcaz a fostŭ nevoitŭ sĕ importe uneori din Austro-Uugaria cantităţi însemnate de postavŭ nu constitue de câtŭ o escepţiune. Nu e mai puţinŭ adevĕratŭ că fabrica d-sale produce în fiecare anŭ câţimi mari de postavŭ, cari facŭ sĕ rĕmână în ţéră sutimi de mii de lei. Nu trebue sĕ uitămŭ apoi că s'au înfiinţatŭ încă câteva fabrici de postavŭ, cari mergŭ fórte bine şi că altele încă suntŭ pe cale d'a se intemeia. Tóte aceste fabrici producŭ unŭ postavŭ solidŭ şi fórte căutatŭ. Peste câţiva ani, mai multŭ ca sigurŭ, vomŭ isbuti sĕ producemŭ la noi cea mai mare parte din postavulŭ (afară de calitate cu totulŭ superióră) de care avemŭ trebuinţă.

Totŭ astfelŭ şi cu multe alte articole, pe cari în parte am începutŭ a le fabrica în ţéră şi pe cari din anŭ în anŭ le vomŭ produce în câţimi mai mari.

Naturalŭ că la începutŭ vomŭ trebui sĕ facemŭ óre-care sacrificii, dér sciutŭ este că fără sacrificii nu se face nimicŭ în lumea acésta. In ce arŭ consta patriotismulŭ şi înţelepciunea, décă ómenii nu arŭ sci sĕ-şi impună sacrificii momentane în vederea unorŭ folóse mai târḑii?

Se póte sĕ ne fi înşelatŭ asupra viitorului unorŭ fabrici; şi în acéstă privinţă esperienţa dobêndită constitue unŭ capitalŭ de care vomŭ sci sĕ ne servimŭ pentru întreprinderile viitóre.

Décă importulŭ nostru de fabricate a scăḑutŭ şi va scădé negreşitŭ pe fiă-care anŭ, cu câtŭ vomŭ avea mai multe fabrici, nu se póte ḑice totŭ atâta şi despre esportulŭ nostru. Celŭ puţinŭ esportulŭ nu a scăḑutŭ în raportŭ cu scăderea importului. Mai lesne putemŭ găsi noi debuşeuri pentru productele agriculturei nóstre, de câtŭ póte găsi Austro-Ungaria pentru fabricatele ei.

O dovadă că afacerile nóstre comerciale nu s'au împuţinatŭ o avemŭ în chiar bilanţulŭ Băncei naţionale, pe care ilŭ interpretéză în felulŭ ei „Neue Freie Presse". Astfelŭ portofoliulŭ Băncei, care la 6 Septemvre 1886 era de 21,075,811, e pentru data de 5 Septemvre 1887 de 22, 337.261 lei, adecă cu 1,250,000 mai urcatŭ ca anulŭ trecutŭ. Portofoliulŭ represintă afacerile comerciale. Scăderea în primulŭ semestru pe care o observă „Neue Freie Presse" în veniturile băncei provine numai din afaceri estraordinare ale acestui stabilimentŭ de creditŭ, cari nu au nimicŭ a face cu esportulŭ séu cu importulŭ.

Pentru esportulŭ nostru am găsitŭ deja debuşeuri însemnate în Italia şi în alte ţĕri.

După cum se vede, situaţia nóstră economică e cu totulŭ altfelŭ de cum o privesce „Neue Freie Presse."

Ultime sciri.

Roma, 21 Septemvre. — „La Riforma" vorbindŭ de întrevederea d-lui Crispi cu prinţulŭ de Bismarck, împărtăşesce părerea ḑiarelorŭ, că d. Crispi, lucrândŭ pentru buna stara a patriei pe basa dreptului ginţilorŭ şi a tractatelorŭ, va asigura pacea şi nu va pregăti rĕsboiu.

DIVERSE.

Cause mici, efecte mari. — Atâta s'a mai vorbitŭ şi s'a mai desbătutŭ prin tóte foile politice şi de toţi diplomaţii lumii, că ce evenimentŭ însemnatŭ şi deciḑĕtorŭ în politica europénă va fi întrevederea împĕratului Vilhelm cu Ţarulŭ la Stettin. Acuma vinŭ cercurile politice germane, cari trăescŭ în nedeslipită apropiere de împĕratulŭ Vilhelm şi spunŭ, că tótă genesa acelorŭ combinaţiuni felurite — a fostŭ numai o întêmplare ridicolă. Precum se întêmplă mai totdéuna la atari mişcări politice, causa stă numai şi numai în — prostia unui servitorŭ. Auḑi colo, unŭ servitorŭ sĕ îmbete o lume întrégă! Căci adică, când a plecatŭ Ţarulŭ din Petersburg la Copenhaga, servitorulŭ a primitŭ mai multe lucruri spre a le pacheta şi între altele chiar şi o uniformă prusiană. E datina anume, că monarchii când călĕtorescŭ prin alte ţĕri se cam îngrijescŭ pentru tóte eventualităţile şi iau diferite uniforme, ca sĕ le aibă mereu gata, când din întêmplare ar avea trebuinţă de ele. Servitorulŭ Ţarului însĕ, prostuţŭ de firea lui, de geaba îşi totŭ bătea capulŭ, că ce caută uniforma prusiană în garderoba unui Ţarŭ? Şi după multă bătae de capŭ, elŭ totuşi după priceperea lui a găsitŭ causa causelorŭ şi a începutŭ a face svonŭ. Acum bietulŭ servitorŭ îşi plânge pĕcatele prin Siberia, se pocăiesce şi vede, că nu e prea cu sfatŭ a vorbi multŭ despre garderoba unui Ţarŭ, care călĕtoresce. Servitorulŭ e trimisŭ pe 5 ani în Siberia pentru că elŭ a fostŭ scornitorulŭ acelei veşti, că Ţarulŭ şi împĕratulŭ Vilhelm au sĕ se întâlnéscă la Stettin.

Necrologŭ. — *Dumitru, Simeonŭ, Anastasia, Teodorŭ, Vasilia şi Toma Bocoşiu* ca fraţi, şi rĕmăşiţele lui *Pavelŭ Bocoşiu* ca nepoţi de frate în numele lorŭ şi a consângenilorŭ mai de aprópe şi mai depărtaţi, a cunoscuţilorŭ şi numeroşilorŭ amici, cu inima frântă de adêncă durere aducŭ la cunoscinţă, cumcă prea iubitulŭ lorŭ frate, unchiu, consângénŭ şi sincerŭ amicŭ

Ioanŭ Bocoşiu,

medicŭ cercualŭ alŭ M.-Ludoşului, atacatŭ de apoplexiă şi a terminatŭ viéţa sa de utilitate publică în 26 ale curentei 12 óre din nópte în alŭ 42 anŭ alŭ vieţei sale.

Rĕmăşiţele pămêntesci ale repausatului în Domnulŭ s'au binecuvêntatŭ la locuinţa sa în 29 ale curentei 3 óre p. m. după ritulŭ gr. catolicŭ, şi s'au depusŭ spre repausŭ în Cimiteriulŭ din locŭ.

M.-Ludoşiu, 27 Septemvre 1887.

Fiă-i ţĕrîna uşóră şi memoria neuitată!

Numere singuratice din „Gazeta Transillvaniei" à 5 cr. se potŭ cumpĕra în totungeria lui I. GROSS, şi în librăria d-lui Nicolae I. Ciurcu.

Editorŭ şi redactorŭ responsabilŭ: **Dr. Aurel Muresianu.**

rulŭ *Transilvaniei* fără a'şi asigura flanculŭ dreptŭ, spatele şi mai alesŭ linia principală de comunicaţiă *Bucuresci-Braşovă*, lăsând în urmă şi forţe însemnate contra Glótelor *Sĕcuesci*, faptŭ, care ar slăbi în modŭ simţitorŭ grosulŭ oştirei *române.*

Ad. 3) Printre comunicaţiunele, cari aparţinŭ acestei grupe, este şoseaua excelentă dela *Predealŭ* (pasulŭ Timişului), care însoţită fiindŭ şi de o cale ferată, asigură armatei de invasiune, reîntăririle de totŭ felulŭ, înlesnindŭ transportulŭ şi complectarea grabnică a materialului de asediu. Aprópe de acéstă şosea, mai există şi drumulŭ bine întreţinutŭ din trecĕtórea dela *Rucărŭ-Branŭ.* Acéstă liniă (a 3-a) de operaţiă mai are şi alte avantage, precum:

a) Valulŭ munţilorŭ de fruntariă este aci fórte îngustŭ;

b) După trecerea lui, armata de invasiune ajunge îndată în *ţéra Bârsei*, ţinutulŭ (Braşovului) celŭ mai cultivatŭ alŭ *Transilvaniei.*

c) Prin înaintarea pe acéstă liniă de operaţiune, capitala *Bucuresci* precum şi centrulŭ *României* este mai bine asiguratŭ, deşi acestŭ considerentŭ perde aci din valóre'i, deórece ofensiva *Austriacă* în ţéra inamică nu intră în vederele nóstre.

Ca desavantagiu alŭ acestei linii de operaţiune, se póte aminti faptulŭ, că după ce ea duce fără greutăţi şi în direcţia cea mai scurtă spre centrulŭ *Transilvaniei*, probabilŭ că va da peste frontulŭ (grosulŭ) principalŭ alŭ forţelorŭ *austriace.*

Ad. 4) Drumurile restrînse, fórte depărtate între dênsele şi în generalŭ puţinŭ practicabile ale acestei linii de operaţiune şi în fine lipsa unei căi ferate, nu ne îndémnă a crede, că grosulŭ armatei *române* 'şi-ar putea alege acéstă grupă de comunicaţii ca liniă de operaţiune.

Insaşi comunicaţiunea ce duce prin *Turnulŭ roşu* la *Sibiiu* este fórte rea în partea *României.*

Prin construirea unui drumŭ de ferŭ dela *Pitesci* prin *Râmnicŭ la Sibiiu* şi prin o reparaţiă corĕspunḑĕtóre a comunicaţiunilorŭ ce străbatŭ *Carpaţii*, acéstă liniă de operaţiune ar putea câştiga multă valóre pentru *România.*

Cu tóte acestea, chiar în starea actuală a comunicaţiunilorŭ din acéstă grupă, linia de operaţiune asupra *Sibiiului* oferă *Românilorŭ* posibilitatea de a ne tăia legăturile cu *Ungaria*, a ne întrerupe unica cale ferată, ce duce în acea direcţiă, în fine a ne pune pe griji de retragerea nóstră, în consecinţă, silindu-ne a ne rĕspândi forţele, a ne distrage atenţiunea, etc. protegiândŭ în modulŭ acesta ataculŭ principalŭ alŭ grosului lorŭ.

Din cele ḑise resultă dér, că acéstă direcţiune de atacŭ (linia de operaţiune asupra *Sibiiului)* a *Românilorŭ*, ne póte fi fórte primejdiósă chiar în casulŭ când *Românii* arŭ întrebuinţa-o în sensŭ secundarŭ.

Resumândŭ pe scurtŭ cele ḑise până aci asupra avantagelorŭ şi desavantagelorŭ fie-cărei din aceste linii de operaţiune, putemŭ veni la conclusiunea următóre:

A 3-a liniă de operaţiune (Predealŭ) este cea mai sigură pentru *Români*, de aceea credemŭ că armata lorŭ vorŭ întrebuinţa-o pentru ataculŭ principalŭ.

A 4-a liniă de operaţiune, deşi nu se recomandă pentru ataculŭ principalŭ din causele expuse, totuşi ca liniă secundară promite resultate însemnate, încâtŭ se póte admite că *Românii* — făcêndŭ ataculŭ principalŭ asupra *Braşovului* — vorŭ întrebuinţa acéstă liniă (*Turnulŭ roşu-Sibiiu*) pentru unŭ atacŭ secundarŭ mai cu sémă în scopulŭ a ne sili sĕ ne rĕspândimŭ forţele. — Acésta o póte face armata *română* cu atâtŭ mai uşorŭ cu câtŭ ea dispune de o superioritate numerică considerabilă în raportŭ de noi. — Orice colónă de atacŭ secundarŭ a *Românilor* póte echivala în efectiv cu totatul tuturor trupelorŭ nóstre disponibile. Este dér probabilŭ séu celŭ puţinŭ posibilŭ, că pe acéstă liniă de operaţiune (Sibiiulŭ), va acţiona corpulŭ 1-iu de armată *românŭ* ce'şi are reşedinţa în *Craiova.*

(Va urma).

Cursulŭ la bursa de Viena
din 30 Septemvre st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5% . . .	99 86
Rentă de hârtiă 5% . .	86.85
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	149 50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune) . . .	98 30
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	— —
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	14.25
Bonurĭ rurale ungare . .	104.30
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.10
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	104.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104 50
Bonurĭ rurale transilvane	104 30
Bonurĭ croato-slavone . .	104 75
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	100. –
Imprumutulŭ cu premiu ung.	123.20
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului .	123 50
Renta de hârtiă austriacă	81 10
Renta de arg. austr. . .	82 36
Renta de aurŭ austr. . .	112 35
Losurile din 1860 . . .	135.25
Acţiunile băncei austro-ungare	880 —
Act. băncei de creditŭ ung.	289.70
Act. băncei de creditŭ austr.	282.90
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.94
Napoleon-d'orĭ	9.94
Mărcĭ 100 împ. germ. . .	61 50
Londra 10 Livres sterlinge	125 75

Cursulu pieţei Braşovŭ
din 3 Octomvre st. n. 1887.

Bancnote românescĭ	Cump.	8.64	Vênd.	8.62
Argint românesc	»	8.55	»	8.60
Napoleon-d'orĭ	»	9 94	»	9.98
Lire turcescĭ	»	11.25	»	11 30
Imperialĭ	»	10.24	»	10.27
Galbenĭ	»	5 86	»	5.90
Scrisurile fonc. »Albina» 6% .	»	101.—	»	102.-
„ » „ 5% .	„	98.—	-	99.—
Ruble Rusescĭ	»	110.—	»	111.—
Discontulŭ . . .	»	7—10% pe anŭ.		

Avisŭ d-lorŭ abonaţi!

Rugămŭ pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă.

Décă se ivescŭ iregularităţĭ la primirea ḑiarului onor. abonaţĭ suntŭ rugaţĭ a ne încunosciinţa imediatŭ prin carte postale, ca în câtŭ depinde dela noi, sĕ se delătureze. ADMINISTR. „GAZ. TRANS.“

Sosirea şi plecarea trenurilorŭ şi postelorŭ în Braşovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Braşovŭ la Peşta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 20 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 01 minută diminéţa.

2. Dela Braşovŭ la Bucurescĭ:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéţa.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după améḑĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Peşta la Braşovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de améḑĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucurescĭ la Braşovŭ:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după améḑĭ.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Braşovŭ la *Rêşnovŭ-Zêrnescĭ-Branŭ*: 12 óre 30 min. după améḑĭ.
b) „ „ „ *Zizinŭ:* 4 óre după améḑĭ.
c) „ „ in *Sĕcuime* (S. Georgĭ): 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgăraşŭ*: 4 óre diminéţa.
e) „ „ la *Săcele*: 4 óre diminéţa.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rĕşnovŭ-Zêrnescĭ-Branŭ* la Braşovŭ: 10 óre înainte da améḑĭ.
b) „ *Zizinŭ* la Braşovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Sĕcuime* la Braşovŭ: 6 óre séra
d) „ *Făgăraşŭ* la Braşovŭ: 2 óre diminéţa.
e) „ *Săcele* la Braşovŭ: 6 óre 30 minute séra.

Mersulŭ trenurilorŭ

Valabilŭ dela 1 Iuniu st. n. 1886.

pe linia **Predealŭ-Budapesta** şi pe linia **Teiuşŭ-Aradŭ-Budapesta** a calei ferate orientale de statŭ reg. ung.

Predealŭ-Budapesta

	Trenŭ de persóne	Tren accelerat	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus
Bucurescĭ	—	4.30	—	7.30
Predealŭ (	—	—	—	1.14
Predealŭ (	—	9.12	—	—
Timişŭ	—	9.35	—	1.45
Braşovŭ (	—	10.12	—	—
Braşovŭ (	7 20	—	4.01	2.32
Feldióra	7 57	—	4.47	—
Apatia	8 24	—	5 28	—
Augustinŭ	8 47	—	5.59	—
Homorodŭ	9 29	—	6 49	—
Haşfaleu	9 37	—	8.35	—
Sighişóra (	10 53	—	9.02	—
Sighişóra (	11.00	—	9.12	—
Elisabetopole	11 34	—	9 56	—
Mediaşŭ	12.03	—	10 37	—
Copsa micĕ	12.26	—	10.59 11.16	—
Micăsasa	12.42	—	11.37	—
Blaşiu	1.11	—	12.16	—
Crăciunelŭ	1.23	—	12.33	—
Teiuşŭ	2.06	—	1.51	—
Aiudŭ	2.27	—	2.18	—
Vinţulŭ de susŭ	2.49	—	2.48	—
Uióra	2 56	—	2 56	—
Cucerdea	3.12	—	3 64	—
Ghirisŭ	3.46	—	4 51	—
Apahida	5.01	—	5.28	Trenŭ de persóne
Clusiu (	5.21	—	5.56	
Clusiu (	—	6.01	—	6 37
Nedeşdu	—	6.19	—	6.58
Ghirbĕu	—	—	—	7.14
Aghirişŭ	—	—	—	7.29
Stana	—	—	—	7.56
Huiedinŭ	—	7.12	—	8.18
Ciucia	—	7.41	—	8 58
Bucia	—	—	—	9.15
Bratca	—	—	—	9.34
Vadŭ	—	8.20	—	9 53
Mezŏ-Telegd	—	8.46	—	10 28
Fugyi-Vásárhely	—	—	—	10 47
Veneţia-Orăḑii	—	—	Trenŭ de persóne	10.57
Oradia-mare (	—	9.11		11.07
Oradia-mare (	—	9.16	10.50	11.19
P. Ladány	—	10.37	1.33	1.16
Szolnok	—	12.20	4.24	3.29
Buda-pesta	—	2.15	10.05	6.33
Viena (	—	—	2.15	—
Viena (	—	8.00	—	—

Nota: Órele de nópte suntŭ cele dintre liniile grόse.

Budapesta—Predealŭ

	Trenŭ de pers.	Tren accelerat	Trenŭ de pers.	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	11.10	—	—	—	—
Budapesta	7.40	2.—	7.40	6 18	—
Szolnok	11.05	4.05	10.42	9.38	—
P. Ladány	2 02	5.47	2.02	12.02	—
Oradea mare	4.12	7.11	4.78	2.01	—
Venţia-Orăḑii	—	—	—	2 08	--
Fudi-Oşorheiu	—	—	—	2 19	—
Teleagŭ	—	7.33	—	2.41	—
Vadŭ	—	8.04	—	3.24	—
Bratca	—	—	—	3.47	—
Bucia	—	—	—	4.07	—
Ciucia	—	8.58	—	4.33	—
Huiedin	—	9.28	—	5.15	—
Stana	—	—	—	5.33	—
Aghiriş	—	—	—	5.53	—
Ghârbĕu	—	—	—	6.05	—
Nedişu	—	—	—	6.20	--
Clusiu (	—	10.31	—	6.38	--
Clusiu (	11.00	—	—	—	7.08
Apahida	11 19	—	—	—	7.36
Ghiriş	12 33	—	—	—	9.16
Cucerdea (	1.01	—	—	—	9.53
Cucerdea (	1 11	—	—	—	10.—
Uióra	1.18	—	—	—	10.09
Vinţulŭ de susŭ	1.05	—	—	—	10.19
Aiudŭ	1.46	—	—	—	10.48
Teiuşŭ	2.25	—	—	—	11.55
Crăciunelŭ	2.50	—	—	—	12.34
Blaşŭ	3 03	—	—	—	12.52
Micăsasa	3.35	—	—	—	1.34
Copşa mic.	4.01	—	—	—	2.13
Mediaşŭ	4.20	—	—	—	2.46
Elisabetopole	4.55	—	—	—	3.31
Sigişóra	5.42	—	—	—	4.32
Haşfaleu	6.01	—	—	—	5.02
Homorod	7.27	—	—	—	6.53
Augustinŭ	8.08	—	—	—	7.43
Apatia	8.36	—	—	—	8.23
Feldióra	9·06	—	—	—	9.02
Braşovŭ (	9.46	5.37	—	—	9.52
Braşovŭ (	—	—	1.55	—	—
Timişŭ	—	6.20	2.53	—	—
Predealŭ (	—	6.47	—	—	--
Predealŭ (	—	11.30	3.28	—	—
Bucurescĭ	—	—	9.35	—	—

Teiuşŭ-Aradŭ-Budapesta

	Trenŭ omnibus	Trenŭ de pers.	Trenŭ de persóne
Teiuşŭ	11.24	—	3.00
Alba-Iulia	11.59	—	3.59
Vinţulŭ de josŭ	12.30	—	4.22
Şibotŭ	1.01	—	4.51
Orăştia	1.32	—	5.18
Simeria (Piski)	2 32	—	6.15
Deva	2 52	—	6.35
Branicîca	3.23	—	7.02
Ilia	3.55	—	7.28
Gurasada	4.08	—	7.40
Zam	4.25	—	8.11
Soborşin	5 30	—	8.46
Bĕrzova	6.27	—	9.33
Conopŭ	6.47	—	9.53
Radna-Lipova	7.28	—	10 27
Paulişŭ	7.43	—	10.42
Gyorok	7.59	—	10.58
Glogovaţŭ	8.28	—	11.25
Aradŭ	8.42	9.17	12.31
Szolnok (	—	2 32	4.50
Szolnok (	—	—	5.12
Budapesta	—	—	8.20
Viena	—	—	6.05

Budapesta-Aradŭ-Teiuşŭ.

	Trenŭ de persóne	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	11.10	12.10	—
Budapesta	8.20	9.05	—
Szolnok (	11.20	12.41	—
Szolnok (	11.35	5.45	—
Aradŭ	4 30	6.—	—
Glogovaţŭ	4.43	6.13	—
Gyorok	5 07	6.38	—
Paulişŭ	5.19	6.51	—
Radna-Lipova	5.41	7.10	—
Conopŭ	6 09	7.37	—
Bêrzova	6.28	7.55	—
Soborşin	7 25	8.42	—
Zam	8.01	9.12	—
Gurasada	8 34	9.41	—
Ilia	8 55	9.78	—
Branicîca	9.19	10.17	—
Deva	9 51	10.42	--
Simeria (Piski)	10.35	11.07	—
Orăştiă	11.11	11.37	—
Şibotŭ	11.43	12.—	—
Vinţulŭ de josŭ	12 18	12.29	--
Alba-Iulia	12.36	12.46	—
Teiuşŭ	1.29	1.41	—

Aradŭ-Timişóra

	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne	Trenu mixt
Aradŭ	5.48	—	6.05
Aradulŭ nou	6.19	—	6.33
Németh-Ságh	6.44	—	6.58
Vinga	7.16	—	7.29
Orczifalva	7.47	—	7.55
Merczifalva	—	—	—
Timişóra	9.02	—	9.08

Simeria (Piski) Petroşenĭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ mixt
Simeria	—	—	2.42
Streiu	—	—	3.25
Haţegŭ	—	—	4.16
Pui	—	—	5.11
Crivadia	—	—	5.58
Banita	—	—	6.40
Petroşenĭ	—	—	7.12

Timişóra-Aradŭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Timişóra	6.25	—	5.00
Merczifalva	—	—	—
Orczifalva	7.46	—	6.32
Vinga	8.15	—	7.02
Németh-Ságh	8.36	—	6.23
Aradulŭ nou	9.11	—	8.01
Aradŭ	9.27	—	8.17

Petroşenĭ—Simeria (Piski)

	Trenŭ de pers.	Trenŭ omnibus	Trenŭ mixt
Petroşenĭ	—	—	6.10
Baniţa	—	—	6.53
Crivadia	—	—	7 37
Pui	—	—	8.20
Haţegŭ	—	—	9.01
Streiu	—	—	9.52
Simeria	—	—	10.31

Tipografia *ALEXI* Braşovŭ. Hârtia din fabrica lui Martin Kopony, Zernescĭ